

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลของกลุ่มที่ฝึกทักษะบาสเกตบอลแบบปกติและกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัซ โอมेटริกควบคู่กับฝึกทักษะบาสเกตบอลแบบปกติ ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของทั้งสองกลุ่ม มาวิเคราะห์ผลตามระเบียบวิธีทางสถิติ แล้วจึงนำผลมาวิเคราะห์เสนอในรูปแบบตารางประกอบ ความเรียง และแผนภูมิ แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่า t-test ของผลการทดสอบความสามารถในการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอล ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ระหว่างกลุ่มที่ฝึกทักษะบาสเกตบอลแบบปกติและกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัซ โอมेटริกควบคู่กับฝึกทักษะบาสเกตบอลแบบปกติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวแบบวัดซ้ำ (One-way analysis of variance with repeated measures) ภายในกลุ่มที่ได้รับการฝึกของกลุ่มที่ฝึกทักษะบาสเกตบอลแบบปกติและภายในกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัซ โอมेटริกควบคู่กับฝึกทักษะบาสเกตบอลแบบปกติ และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีของตุกี (เอ) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตอนที่ 3 กราฟแสดงความสามารถในการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอล คือ การกระโดดยิงประตู การก้าวเท้ายิงประตู การยืนกระโดดแตะแนวคิ่ง การวิ่งกระโดดแตะ และความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะบาสเกตบอลแบบปกติและกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัซ โอมेटริกควบคู่กับฝึกทักษะบาสเกตบอลแบบปกติ

ตอนที่ 1   หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงค่า “ที่” ของการทดสอบความสามารถในการกระโดดยิงประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8

ตารางที่ 1   ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงค่า “ที่” ของการทดสอบความสามารถในการกระโดดยิงประตู ก่อนการทดลองของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัย์ โอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

ตัวแปร	กลุ่มฝึกการกระโดดยิงประตูแบบปกติ		กลุ่มฝึกเสริมด้วยพลัย์โอเมตริก		t
	N=15		N=15		
	X	S.D.	X	S.D.	
1. การกระโดดยิงประตู (ครั้ง)	8.73	2.71	8.80	2.75	-.067
2. การก้าวเท้ายิงประตู (ครั้ง)	10.73	2.21	10.60	2.02	.172
3. การยื่นกระโดดแต่ละแนวตั้ง (เซนติเมตร)	45.40	12.32	52.93	7.51	-2.021
4. การวิ่งกระโดดแต่ละ (เซนติเมตร)	283.60	9.10	286.53	7.02	-.987
5. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา (กิโลกรัม)	75.73	6.04	77.80	7.64	-.821

$P > .05$ ($t_{28} = 2.04$)

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าก่อนการทดลอง ทั้งกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัย์โอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยการกระโดดยิงประตู 8.73 และ 8.80 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยการก้าวเท้ายิงประตู 10.73 และ 10.60 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยการยื่นกระโดดแต่ละแนวตั้ง 45.40 และ 52.93 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยการวิ่งกระโดดแต่ละ 283.60 และ 286.53 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา 75.73 และ 77.80 กิโลกรัม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงค่า “ที” ของการทดสอบความสามารถในการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอล หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

ตัวแปร	กลุ่มฝึกการกระโดดยิงประตูแบบปกติ		กลุ่มฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริก		t
	N=15		N=15		
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. การกระโดดยิงประตู (ครั้ง)	9.06	2.01	9.46	2.32	-5.03
2. การก้าวเท้ายิงประตู (ครั้ง)	11.00	1.85	11.40	1.72	-6.12
3. การขึ้นกระโดดแตะแนวคิ่ง (เซนติเมตร)	48.66	10.93	60.13	9.71	-3.036*
4. การวิ่งกระโดดแตะ (เซนติเมตร)	284.93	8.86	292.93	6.41	-2.830*
5. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา (กิโลกรัม)	77.20	6.09	82.80	6.52	-2.428*

* $P < .05$ ($t_{28} = 2.04$)

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยการกระโดดแตะแนวคิ่ง 48.66 และ 60.13 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยการวิ่งกระโดดแตะ 284.93 และ 292.93 เซนติเมตร และมีค่าเฉลี่ยความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา 77.20 และ 82.80 กิโลกรัม ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการกระโดดแตะแนวคิ่ง การวิ่งกระโดดแตะ และความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ระหว่างกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าเฉลี่ยการกระโดดยิงประตู 9.06 และ 9.46 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยการก้าวเท้ายิงประตู 11.00 และ 11.40 ครั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงค่า “ที” ของการทดสอบ ความสามารถในการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอล หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

ตัวแปร	กลุ่มฝึกการกระโดดยิงประตูแบบปกติ		กลุ่มฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริก		t
	N=15		N=15		
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. การกระโดดยิงประตู (ครั้ง)	10.86	1.80	12.40	2.50	-1.924
2. การก้าวเท้ายิงประตู (ครั้ง)	12.86	1.88	14.20	1.89	-1.931
3. การขึ้นกระโดดแตะแนวคิ่ง (เซนติเมตร)	50.00	11.22	65.46	6.80	-4.564*
4. การวิ่งกระโดดแตะ (เซนติเมตร)	285.86	7.86	297.53	4.64	-4.948*
5. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา (กิโลกรัม)	78.00	5.87	89.06	5.56	-5.296*

* $P < .05$ ($t_{28} = 2.04$)

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยการกระโดดแตะแนวคิ่ง 50.00 และ 65.46 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยการวิ่งกระโดดแตะ 285.86 และ 297.53 เซนติเมตร และมีค่าเฉลี่ยความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา 78.00 และ 89.06 กิโลกรัม ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการกระโดดแตะแนวคิ่ง การวิ่งกระโดดแตะ และความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ระหว่างกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าเฉลี่ยการกระโดดยิงประตู 10.86 และ 12.40 ครั้ง และมีค่าเฉลี่ยการก้าวเท้ายิงประตู 12.86 และ 14.20 ครั้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (One-way analysis of variance with repeated measures) และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ ดูกี (เอ) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8

ตัวแปร	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 4		หลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 8	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การกระโดดยิงประตู (ครั้ง)	8.73	2.71	9.06	2.01	10.86	1.80
2. การก้าวเท้ายิงประตู (ครั้ง)	10.73	2.21	11.00	1.85	12.86	1.88
3. การขึ้นกระโดดแตะ แนวดิ่ง(เซนติเมตร)	45.40	12.32	48.66	10.93	50.00	11.22
4. การวิ่งกระโดดแตะ (เซนติเมตร)	283.60	9.10	284.93	8.86	285.86	7.86
5. ความแข็งแรงของ กล้ามเนื้อขา (กิโลกรัม)	75.73	6.04	77.20	6.09	78.00	5.87

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของการกระโดดยิงประตู การก้าวเท้ายิงประตู การขึ้นกระโดดแตะแนวดิ่ง การวิ่งกระโดดแตะ และความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 สูงที่สุดรองลงมา คือหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และก่อนการทดลอง

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการกระโดดยิงประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	14	171.111	12.222	
ภายในบุคคล	30	74.000	2.466	
ระหว่างการทดลอง ที่เหลือ	2	39.511	19.755	16.038*
รวม	44	245.111	5.570	

* $P < .05$ ($F_{2,28} = 3.34$)

จากตารางที่ 5 แสดงว่าค่าเอฟ (F) ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เท่ากับ 16.038 มากกว่าค่าเอฟ (F) จากตาราง เท่ากับ 3.34 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการกระโดดยิงประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ ตุ๊กกี (เอ) ปรากฏผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการกระโดดยิงประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 เป็นรายคู่โดยวิธีของคูกี (เอ) ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

สัปดาห์	$\bar{X}$ (ครั้ง)	ก่อนการทดลอง	หลังสัปดาห์ที่ 4	หลังสัปดาห์ที่ 8
		8.73	9.06	10.86
ก่อนการทดลอง	8.73	-	0.33	2.13*
หลังสัปดาห์ที่ 4	9.06		-	1.80*
หลังสัปดาห์ที่ 8	10.86			-

* $P < .05$ (ค่าวิกฤต = 1.00)

จากตารางที่ 6 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการกระโดดยิงประตู ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 กับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยการกระโดดยิงประตู หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ($\bar{x} = 10.86$ ครั้ง) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{x} = 8.73$ ครั้ง) และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 ($\bar{x} = 9.06$ ครั้ง) ส่วนก่อนการทดลองกับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการก้าวเท้ายังประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	14	147.866	10.561	
ภายในบุคคล	30	59.333	1.977	
ระหว่างการทดลอง ที่เหลือ	2	40.533	20.266	30.184*
รวม	44	207.200	4.709	

* $P < .05$ ($F_{2,28} = 3.34$)

จากตารางที่ 7 แสดงว่าค่าเอฟ (F) ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เท่ากับ 30.184 มากกว่าค่าเอฟ (F) จากตาราง เท่ากับ 3.34 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการก้าวเท้ายังประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ ดูกี (เอ) ปรากฏผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการก้าวเท้ายิงประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 เป็นรายคู่โดยวิธีของคูกี (เอ) ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

สัปดาห์	$\bar{X}$ (ครั้ง)	ก่อนการทดลอง	หลังสัปดาห์ที่ 4	หลังสัปดาห์ที่ 8
ก่อนการทดลอง	10.73	-	0.27	2.13*
หลังสัปดาห์ที่ 4	11.00	-	-	1.86*
หลังสัปดาห์ที่ 8	12.86	-	-	-

* $P < .05$ (ค่าวิกฤต = 0.73)

จากตารางที่ 8 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการก้าวเท้ายิงประตู ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 กับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยการก้าวเท้ายิงประตู หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ($\bar{x} = 12.86$ ครั้ง) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{x} = 10.73$ ครั้ง) และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 ($\bar{x} = 11.00$ ครั้ง) ส่วนก่อนการทดลองกับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการยื่นกระโศกแต่ละแนวคิ่ง ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	14	5458.311	389.879	
ภายในบุคคล	30	272.666	9.088	
ระหว่างการทดลอง ที่เหลือ	2	168.044	84.022	22.486*
รวม	44	5730.977	130.249	

* $P < .05$ ($F_{2, 28} = 3.34$)

จากตารางที่ 9 แสดงว่าค่าเอฟ (F) ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เท่ากับ 22.486 มากกว่าค่าเอฟ (F) จากตาราง เท่ากับ 3.34 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการยื่นกระโศกแต่ละแนวคิ่ง ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ ตุกี (เอ) ปรากฏผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการการขึ้นกระโดดตะแนวตั้ง ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 เป็นรายคู่โดยวิธีของ คูที (เอ) ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

สัปดาห์	$\bar{X}$ (เซนติเมตร)	ก่อนการทดลอง	หลังสัปดาห์ ที่ 4	หลังสัปดาห์ ที่ 8
ก่อนการทดลอง	45.40	-	3.26*	4.60*
หลังสัปดาห์ที่ 4	48.66		-	1.34
หลังสัปดาห์ที่ 8	50.00			-

* $P < .05$ (ค่าวิกฤต = 1.74)

จากตารางที่ 10 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการการขึ้นกระโดดตะแนวตั้ง ก่อนการทดลอง กับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยการการขึ้นกระโดดตะแนวตั้ง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ($\bar{x} = 48.66$ เซนติเมตร และ 50 เซนติเมตร) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{x} = 45.40$ เซนติเมตร) ส่วนหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการวิ่งกระโดดตะ ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	14	3060.533	218.609	
ภายในบุคคล	30	106.666	3.555	
ระหว่างการทดลอง ที่เหลือ	2	38.933	19.466	8.047*
รวม	44	3167.200	71.981	

* $P < .05$ ($F_{2, 28} = 3.34$)

จากตารางที่ 11 แสดงว่าค่าเอฟ (F) ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เท่ากับ 8.047 มากกว่าค่าเอฟ (F) จากตาราง เท่ากับ 3.34 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการวิ่งกระโดดตะ ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ ดูกี (เอ) ปรากฏผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการวิ่งกระโดดตะก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 เป็นรายคู่โดยวิธีของคูกี (เอ) ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

สัปดาห์	$\bar{X}$ (เซนติเมตร)	ก่อนการทดลอง	หลังสัปดาห์ที่ 4	หลังสัปดาห์ที่ 8
ก่อนการทดลอง	283.60	-	1.33	2.26*
หลังสัปดาห์ที่ 4	284.93		-	0.93
หลังสัปดาห์ที่ 8	285.86			-

* $P < .05$ (ค่าวิกฤต = 1.40)

จากตารางที่ 12 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการวิ่งกระโดดตะก่อนการทดลองกับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยการวิ่งกระโดดตะก่อนการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ($\bar{x} = 285.86$ เซนติเมตร) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{x} = 283.60$ เซนติเมตร) ส่วนก่อนหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	14	1493.644	106.688	
ภายในบุคคล	30	61.333	2.044	
ระหว่างการทดลอง ที่เหลือ	2	39.644	19.822	25.590*
รวม	44	154.977	35.340	

* $P < .05$ ($F_{2,28} = 3.34$)

จากตารางที่ 13 แสดงว่าค่าเอฟ (F) ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เท่ากับ 25.590 มากกว่าค่าเอฟ (F) จากตาราง เท่ากับ 3.34 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 การทดลองสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ คูเกี (เอ) ปรากฏผลดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 เป็นรายคู่โดยวิธีของคูกี (เอ) ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

สัปดาห์	$\bar{X}$ (กิโลกรัม)	ก่อนการทดลอง	หลังสัปดาห์ที่ 4	หลังสัปดาห์ที่ 8
ก่อนการทดลอง	75.73	-	1.47*	2.27*
หลังสัปดาห์ที่ 4	77.20		-	0.80*
หลังสัปดาห์ที่ 8	78.00			-

* $P < .05$ (ค่าวิกฤต = 0.79)

จากตารางที่ 14 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลอง กับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 กับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ($\bar{x} = 78.00$ กิโลกรัม) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{x} = 75.73$ กิโลกรัม) และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 ($\bar{x} = 77.20$ กิโลกรัม)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว แบบวัดซ้ำ ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัย โอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตู บาสเกตบอลแบบปกติ ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8

ตัวแปร	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 4		หลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 8	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การกระโดดยิงประตู (ครั้ง)	8.80	2.75	9.46	2.32	12.40	2.50
2. การก้าวเท้ายิงประตู (ครั้ง)	10.60	2.02	11.40	1.72	14.20	1.89
3. การยื่นกระโดดแตะ แนวตั้ง (เซนติเมตร)	52.93	7.51	60.13	9.71	65.46	6.80
4. การวิ่งกระโดดแตะ (เซนติเมตร)	286.53	7.02	292.93	6.41	297.53	4.64
5. ความแข็งแรงของ กล้ามเนื้อขา (กิโลกรัม)	77.80	7.64	82.80	6.52	89.06	5.56

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของการกระโดดยิงประตู การก้าวเท้ายิงประตู การยื่นกระโดดแตะแนวตั้ง การวิ่งกระโดดแตะ และความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา หลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 8 สูงที่สุดรองลงมา คือหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และก่อนการทดลอง

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการกระโดดยิงประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูแบบเกตบอลแบบปกติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	14	200.44	14.317	
ภายในบุคคล	30	179.333	5.977	
ระหว่างการทดลอง ที่เหลือ	2	110.044	55.022	22.234*
รวม	44	379.777	8.6313	

* $P < .05$ ($F_{2,28} = 3.34$)

จากตารางที่ 16 แสดงว่าค่าเอฟ (F) ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เท่ากับ 22.234 มากกว่าค่าเอฟ (F) จากตาราง เท่ากับ 3.34 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการกระโดดยิงประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ ตุกี (เอ) ปรากฏผลดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการกระโดดยิงประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 เป็นรายคู่โดยวิธีของ คูที (เอ) ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอล แบบปกติ

สัปดาห์	$\bar{X}$ (ครั้ง)	ก่อนการทดลอง	หลังสัปดาห์ที่ 4	หลังสัปดาห์ที่ 8
ก่อนการทดลอง	8.80	-	0.66	3.60*
หลังสัปดาห์ที่ 4	9.46		-	2.94*
หลังสัปดาห์ที่ 8	12.40			-

* $P < .05$ (ค่าวิกฤต = 1.41)

จากตารางที่ 17 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการกระโดดยิงประตู ก่อนการทดลองกับ หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 กับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยการกระโดดยิงประตู หลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 8 ($\bar{x} = 12.40$ ครั้ง) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{x} = 8.80$ ครั้ง) และหลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 4 ($\bar{x} = 9.46$ ครั้ง) ส่วนก่อนการทดลองกับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการก้าวเท้ายังประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยังประตู บาสเกตบอลแบบปกติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	14	106.800	7.628	
ภายในบุคคล	30	150.000	5.000	
ระหว่างการทดลอง ที่เหลือ	2	107.200	53.600	35.065*
	28	42.800	1.528	
รวม	44	256.800	5.8364	

* $P < .05$ ($F_{2,28} = 3.34$)

จากตารางที่ 18 แสดงว่าค่าเอฟ (F) ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เท่ากับ 35.065 มากกว่าค่าเอฟ (F) จากตาราง เท่ากับ 3.34 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการก้าวเท้ายังประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ ตุ๊กกี (เอ) ปรากฏผลดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการก้าวเท้ายิงประตูก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 เป็นรายคู่โดยวิธีของคูกี (เอ) ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

สัปดาห์	$\bar{X}$ (ครั้ง)	ก่อนการทดลอง	หลังสัปดาห์ที่ 4	หลังสัปดาห์ที่ 8
ก่อนการทดลอง	10.60	-	0.80	3.60*
หลังสัปดาห์ที่ 4	11.40		-	2.80*
หลังสัปดาห์ที่ 8	14.20			-

* $P < .05$ (ค่าวิกฤต = 1.11)

จากตารางที่ 19 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการก้าวเท้ายิงประตูก่อนการทดลองกับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 กับสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยการก้าวเท้ายิงประตู หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ($\bar{x} = 14.20$ ครั้ง) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{x} = 10.60$ ครั้ง) และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 ($\bar{x} = 11.40$ ครั้ง) ส่วนก่อนการทดลองกับหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการขึ้นกระโดดแต่ละแนวตั้ง ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	14	2285.244	163.231	
ภายในบุคคล	30	1662.000	55.400	
ระหว่างกรทดลอง ที่เหลือ	2	1186.844	593.422	34.969*
รวม	44	3947.244	89.710	

* $P < .05$ ($F_{2,28} = 3.34$)

จากตารางที่ 20 แสดงว่าค่าเอฟ (F) ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เท่ากับ 34.969 มากกว่าค่าเอฟ (F) จากตาราง เท่ากับ 3.34 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการขึ้นกระโดดแต่ละแนวตั้ง ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ ตุ๊กกี (เอ) ปรากฏผลดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการการยื่นกระโดดแต่ละแนวตั้ง ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 เป็นรายคู่โดยวิธีของ คูที (เอ) ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอล แบบปกติ

สัปดาห์	$\bar{X}$ (เซนติเมตร)	ก่อนการทดลอง	หลังสัปดาห์ที่ 4	หลังสัปดาห์ที่ 8
ก่อนการทดลอง	52.93	-	7.20*	12.53*
หลังสัปดาห์ที่ 4	60.13		-	5.33*
หลังสัปดาห์ที่ 8	65.46			-

* $P < .05$ (ค่าวิกฤต = 3.71)

จากตารางที่ 21 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการการยื่นกระโดดแต่ละแนวตั้ง ก่อนการทดลองกับ หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 8 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบ ปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยการการยื่นกระโดดแต่ละแนวตั้ง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ($\bar{x} = 65.46$ เซนติเมตร) สูงกว่าก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 4 ($\bar{x} = 52.93$ เซนติเมตร และ 60.13 เซนติเมตร)

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการวิ่งกระโดดตะ ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	14	1216.000	86.857	
ภายในบุคคล	30	1270.000	42.333	
ระหว่างการทำทดลอง ที่เหลือ	2	915.600	457.800	30.169*
รวม	44	2486.000	56.500	

* $P < .05$ ($F_{2,28} = 3.34$)

จากตารางที่ 22 แสดงว่าค่าเอฟ (F) ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เท่ากับ 30.169 มากกว่าค่าเอฟ (F) จากตาราง เท่ากับ 3.34 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการวิ่งกระโดดตะ ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ ตุ๊กกี (เอ) ปรากฏผลดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการวิ่งกระโดดตะก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 เป็นรายคู่โดยวิธีของคูกี (เอ) ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัย โอมเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

สัปดาห์	$\bar{X}$ (เซนติเมตร)	ก่อนการทดลอง	หลังสัปดาห์ที่ 4	หลังสัปดาห์ที่ 8
ก่อนการทดลอง	286.53	-	6.40*	11.00*
หลังสัปดาห์ที่ 4	292.93		-	4.60*
หลังสัปดาห์ที่ 8	297.53			-

* $P < .05$ (ค่าวิกฤต = 3.20)

จากตารางที่ 23 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการวิ่งกระโดดตะ ก่อนการทดลองกับหลังการหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 8 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 กับสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัย โอมเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยการวิ่งกระโดดตะ หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และ สัปดาห์ที่ 8 ($\bar{x} = 292.93$ เซนติเมตร และ 297.53 เซนติเมตร) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{x} = 286.53$ เซนติเมตร)

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	14	1685.777	120.412	
ภายในบุคคล	30	1118.000	37.266	
ระหว่างการทดลอง ที่เหลือ	2	956.044	478.022	82.643*
รวม	44	2803.777	63.722	

* $P < .05$ ($F_{2,28} = 3.34$)

จากตารางที่ 24 แสดงว่าค่าเอฟ (F) ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เท่ากับ 82.643 มากกว่าค่าเอฟ (F) จากตารางเท่ากับ 3.34 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ ตุ๊กกี (เอ) ปรากฏผลดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 เป็นรายคู่โดยวิธีของคูกี (เอ) ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

สัปดาห์	$\bar{X}$ (กิโลกรัม)	ก่อนการทดลอง	หลังสัปดาห์ที่ 4	หลังสัปดาห์ที่ 8
ก่อนการทดลอง	77.80	-	5.00*	11.26*
หลังสัปดาห์ที่ 4	82.80		-	6.26*
หลังสัปดาห์ที่ 8	89.06			-

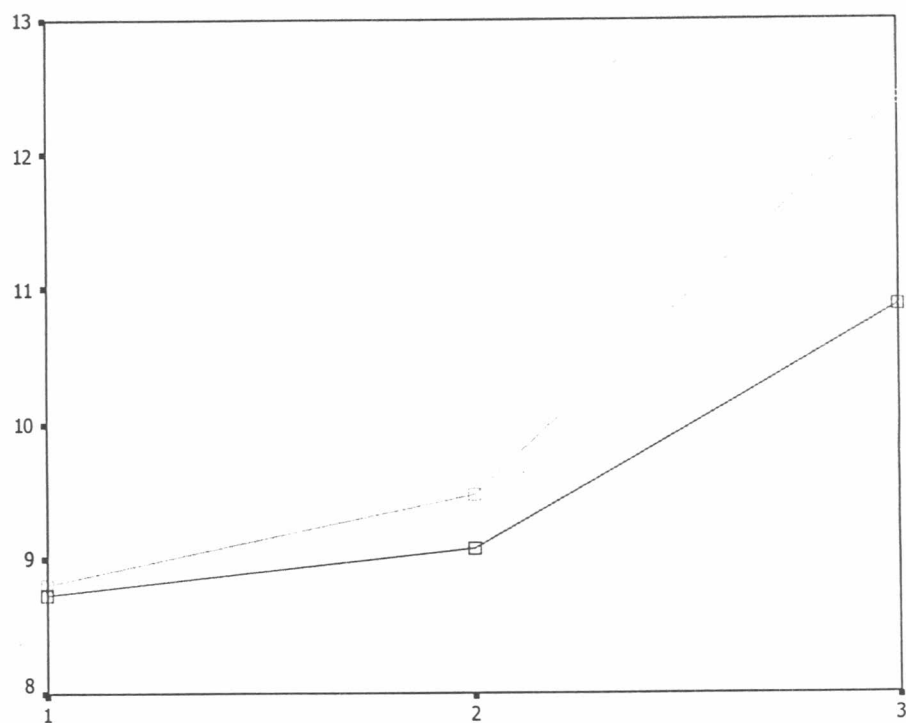
* $P < .05$ (ค่าวิกฤต = 2.16)

จากตารางที่ 25 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลองกับ หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 8 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 กับสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยก่อนความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ($\bar{x} = 82.80$ กิโลกรัม และ 89.06 กิโลกรัม) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{x} = 77.80$ กิโลกรัม)

ตอนที่ 3 กราฟแสดงความสามารถในการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอล ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะบาสเกตบอลแบบปกติและกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัซโอมเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะบาสเกตบอลแบบปกติ

แผนภูมิที่ 1 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยของการทดสอบความสามารถในการกระโดดยิงประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัซโอมเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

จำนวนครั้ง

ก่อนการทดลอง

หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4

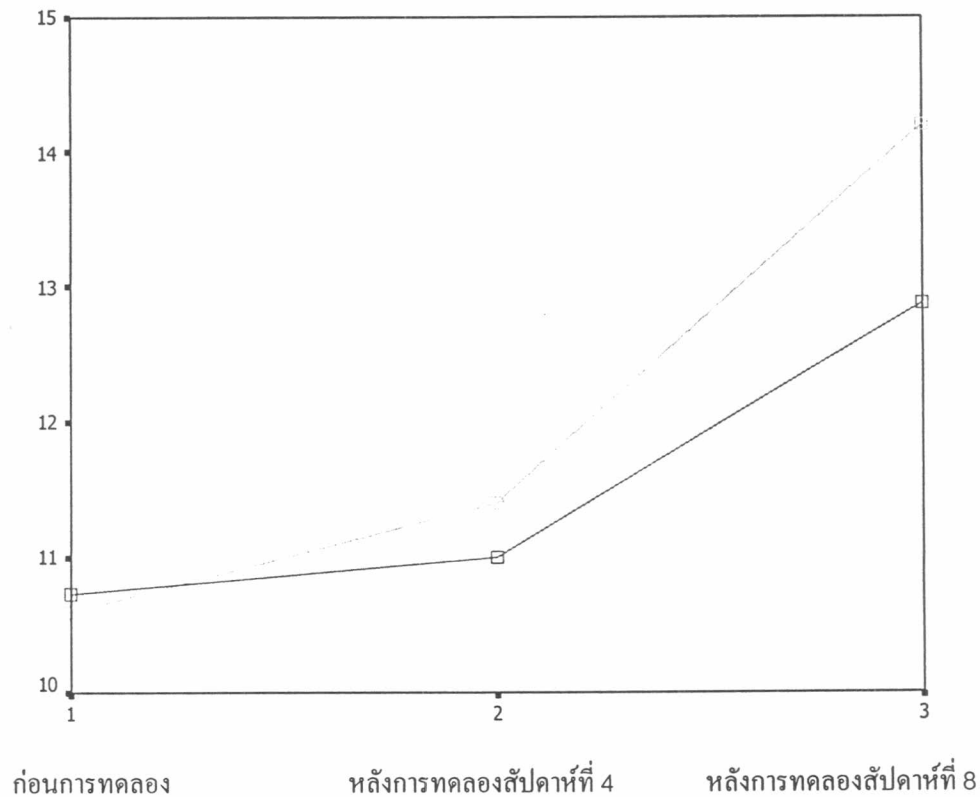
หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8

— กลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

- - - กลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัซโอมเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แผนภูมิที่ 2 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยของการทดสอบความสามารถในการก้าวเท้ายังประตู ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

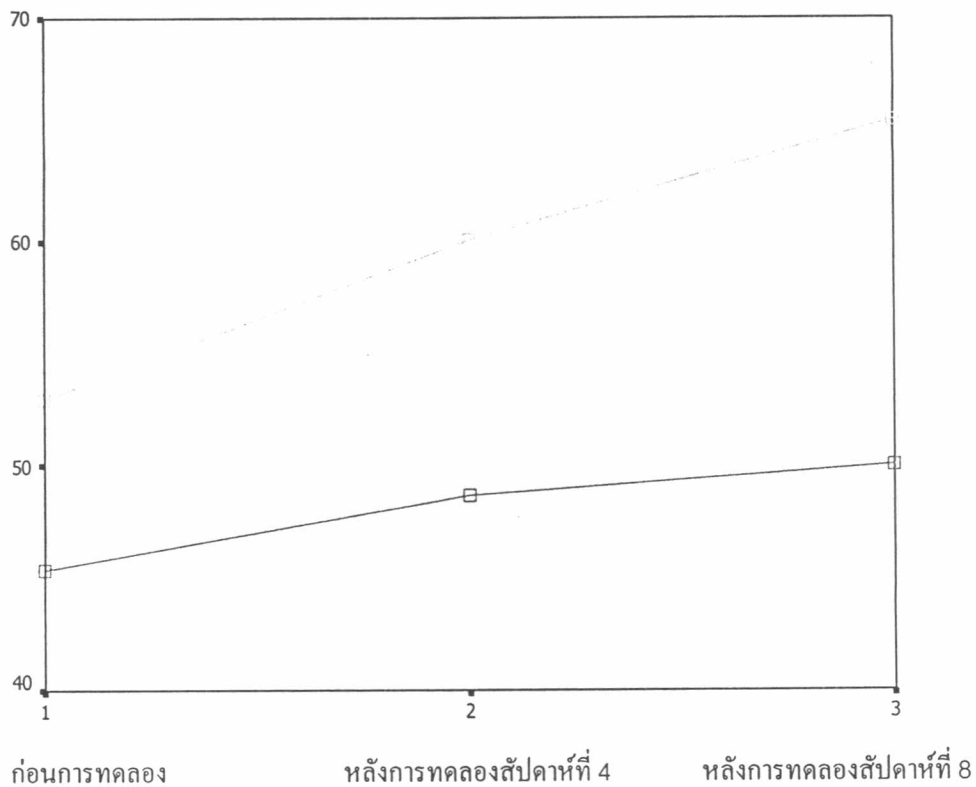
จำนวนครั้ง

- กลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ
- - - - - กลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แผนภูมิที่ 3 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยของการทดสอบความสามารถในการขึ้นกระโดดแต่ละแนวตั้ง ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

เซนติเมตร

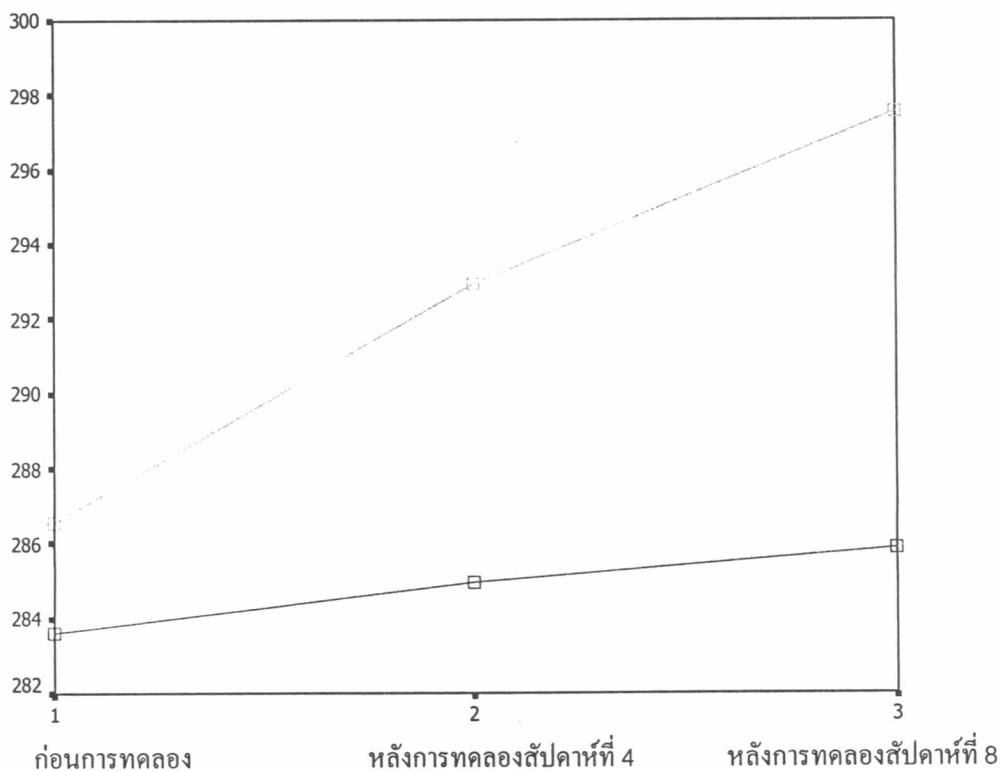

— กลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

— กลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แผนภูมิที่ 4 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยของการทดสอบความสามารถในการวิ่งกระโดดตะก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

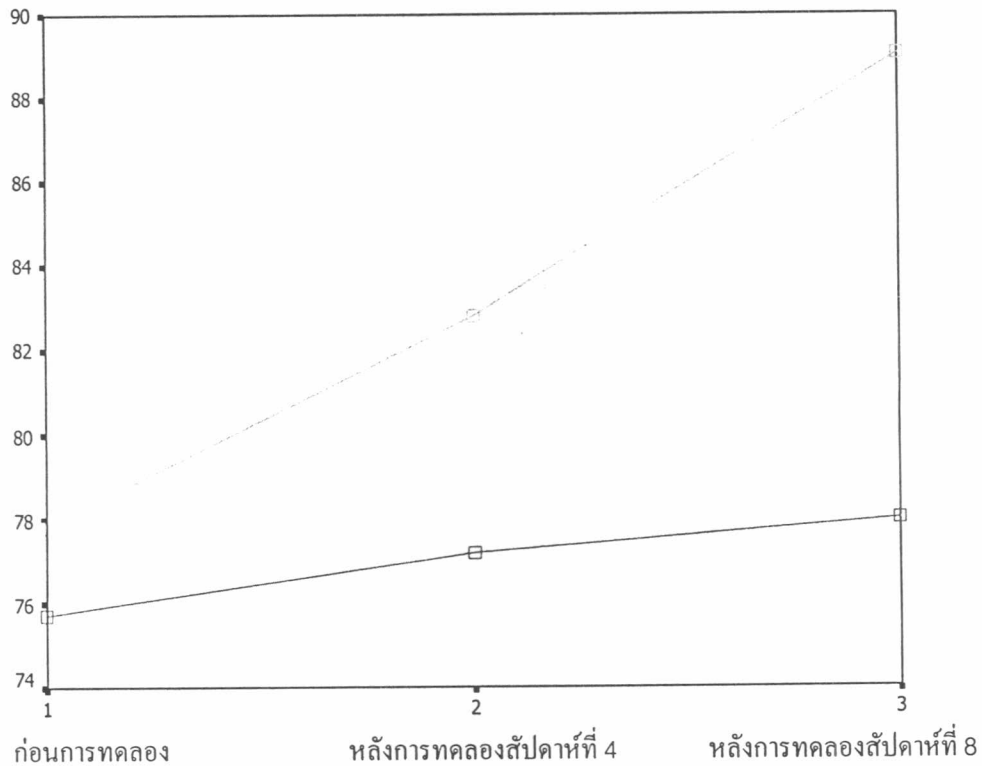
เซนติเมตร

- กลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ
- - - กลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

แผนภูมิที่ 5 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยของการทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 4 และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ และกลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ

กิโลกรัม

- กลุ่มที่ฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ
- - - กลุ่มที่ฝึกเสริมด้วยพลัยโอเมตริกควบคู่กับฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูบาสเกตบอลแบบปกติ